

جستاری بر مبانی فلسفی هویت از دیدگاه هایدگر و بررسی نظریه روح مکان کریستین نومبرگ شولتز

سمانه فریدونی^۱، محمد قربانزاده^۲

^۱ مدرس دانشگاه فنی و حرفه ای دانشکده معماری، ارومیه، ایران

^۲ مدرس دانشگاه فنی و حرفه ای دانشکده معماری، ارومیه، ایران

چکیده

هویت به معنی کیستی یا چه کسی بودن است و از نیاز طبیعی انسان به شناخته شدن و شناسانده شدن به چیزی یا جایی بر می‌آید. مارتین هایدگر، فیلسوف آلمانی قرن بیستم بوده که تأثیرپذیری شولتز و برخی معماران از نظریات او در ارائه و تبیین نظریات جدید معماری، آن‌ها وامدار وی کرده است. از این‌رو هایدگر که ناقد سوبژکتیویسم در تفکر مدرن بود، با روی‌آوری به شعر شاعران بزرگ آلمان، شعر را بهترین نحو اندیشیدن خواند. و دو تن از پیشگامان معماری پست‌مدرن، کریستین نوربرگ شولتز با پیروی از رویکرد هایدگر به زبان، شعر، هنر و معماری، تلاش کردند تا نظریات تازه‌ای در معماری ارائه کنند. روش این مطالعه همچون موضوع آن به توصیف هویت در اندیشه هایدگر و دیدگاه‌های معماران می‌پردازد؛ با این هدف که نشان دهد هویت در معماری چیست و ارتباط مستقیم به عالم هر پدیده و بستر پدیداری آن دارد می‌پردازد. لذا در این پژوهش سعی گشته تا با استفاده از روش تحلیل معناشناختی با کمک از علوم انسانی و هنر به تعریف این واژه هویت پرداخته و با استفاده و جمع‌بندی از تحقیقات صورت گرفته پیشین، برای پرسش چگونگی پدیدار شدن هویت در معماری پاسخی پیدا کند.

واژه‌های کلیدی: هویت، هویت در معماری، هایدگر، شولتز، نظریه روح مکان

مطالعات هنر و فرهنگ

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۹۷-۱۱۰